

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ ВІСНИК

ГАЗЕТА ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЛЬВІВЩИНИ
Червень – Липень 2023р., 42

ВОЗНЕСІННЯ ІСУСА ХРИСТА

Святе Письмо розповідає, що після Свого воскресіння Ісус Христос, зустрічаючись з апостолами, переконував їх, що це Він і що Він живий. Ісус навчав апостолів, заспокоював їх, давав їм вказівки на майбутнє, учив розуміти Писання, обіцяв учням Святого Духа, Який укріпить їх у вірі та дасть відваги в проповіданні Божого Слова. Ісус «...ставав перед ними живий із засвідченнями багатьма, і сорок днів їм являвся та про Божее Царство казав» (Дії апостолів 1:3). Відповідав на запитання апостолів, які цікавилися земними справами, що стосувалися до відбудови царства Ізраїлю. Господь бажає піднести їх до іншого мислення – бути Його свідками по всій землі після прийняття Святого Духа (Дії апостолів 1:8).

Сорокового дня по воскресінні Він вийшов з апостолами до Віфанії, потім, знявши Свої руки, поблагословив їх і став возноситися на їхніх очах на небо (Луки 24:50, 51).

Христос вознісся на небо, де належить Йому бути, і де Він має приготувати місце для нас: «... йду приготувати місце для вас» (Івана 14:2).

Ісус вознісся на очах Своїх учнів, а вони стояли та вдивлялися в небо, не спускаючи з Нього очей до того часу, аж поки хмара забрала Його. Апостоли вже не бачили Його, але стояли на місці й пильно вдивлялися в небо, аж поки два мужі в білій одежі стали при них і сказали: «Той Ісус, що вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо» (Дії апостолів 1:11).

ПРО НАШІ СЛОВА

Ісус Христос сказав: «Кажу ж вам, що за кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня!» Матвія 12:36.

«Ти старайся говорити багато безглузких речей, коли продаєш свій товар і ти будеш успішний», – сказав одного разу один покупець ринковому торговцю. Така філософія себе виправдала, оскільки, біля прилавку цього продавця почали скупчуватись покупці. Дехто купляв у нього завдяки його жартам. Протягом п'яти хвилин від нього можна було почути три нових анекдоти. Коли я

проходив повз його прилавок, то подумав: «Цікаво, що про це думає Бог?»

Бог насправді бере до уваги кожне слово, яке кажуть люди, навіть якщо вони це не усвідомлюють. Слова Сина Божого свідчать про те, що саме таким є підхід Бога до слів людей. Можна навести багато прикладів з історії. Одним з цих прикладів є крик, який линув до Бога із злих міст Содому та Гомори. Цей крик змусив Бога слідкувати за вчинками їх жителів. Вони грішили проти Всевишнього не тільки вчинками, а й своїми устами. Результат загальновідомий: обидва міста Господом були знищені вогнем

і сіркою. Маріам, сестра Мойсея, говорила погано про свого брата, який був вождем ізраїльтян – і проказа вкрила усе її тіло (Числа 12).

Запам'ятаймо: кожне марне (не обов'язково погане) слово, яке ми говоримо, записується Богом. Ми будемо відповідати за свої слова. Коли ми усвідомлюємо, чого досягла аудіо-відео технологія в своєму божевільному марнослов'ї, то можемо уявити як нам потрібно слідкувати за своїми словами, щоб нас не спіткала плачевна доля за наше марнослов'я.

«Зерно вічності». Підготувала
Оксана Сухарина

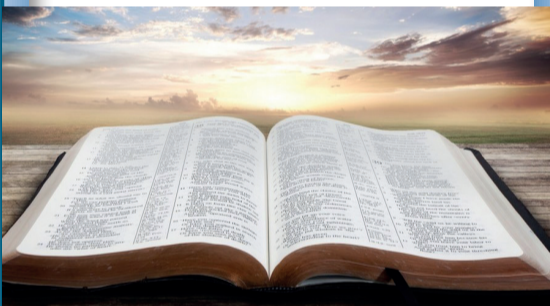
П'ятидесятниця, день злиття Духа Святого

Пізнавальну статтю про
П'ятидесятницю читайте на стор. 2

Ісус прийшов, щоб об'явити і принести нове Царство, Боже Царство

Про Царство, яке не із світу цього,
читайте статтю на стор. 3

Ми постійно не встигаємо до того завтра!

Про людський самообман,
про "завтра" читайте статтю
на стор. 4

Що треба зробити, щоб встояти в Судний день?

Якщо кінець світу і Судний день
настане вже сьогодні?
Як приготуватися до цієї
всесвітньої події?
Про це в статті на стор. 5

П'ЯТИДЕСЯТНИЦЯ

Слово «Пятидесятниця» невірною людині не говорить ні про що, юдеям воно добре зрозуміле, а нам, християнам, свідкує про безмежно велике надбання, про недосліджене багатство благодаті Божої. Це біблійне слово не раз згадується на сторінках старозаповітних Писань і має пряме відношення до ізраїльського народу. Але чому воно так дороге для нас, послідовників Ісуса Христа? Чому так хвилює наші серця?

Згадку про свято Пятидесятниці вперше зустрічаємо на сторінках Старого Заповіту у книгах *Вихід 34:22, 23, Левит 23:15-22, Повторення Закону 16:9-12*. Писання називає Пятидесятницю ще святом Тижнів (за числом повних семи тижнів). В Ізраїлі були три головні щорічні свята: Пасха (Песах), Пятидесятниця (Шавуот) і свято Кучок (Суккот). Під час цих свят ніхто в Ізраїлі не працював, чоловіки приходили перед Господнє лице з приносами і славослов'ям. Пятидесятниця була святом радості і веселощів, яке тривало цілий тиждень і збігалось з днем жнив.

Однак сказати про свято Пятидесятниці тільки це – значить, не сказати нічого. Що означає цей день для нас? Це день злиття Святого Духа на землю, день народження Церкви. У Діях святих апостолів в першому розділі описуються події, що передували цьому. Страшні голгофські страждання вже минули. Звичайно, вони незабутні, проте будь-яка трагічна подія поступово стирається з людської пам'яті, якщо на зміну їй приходить щось радісне. А воскресіння Ісуса Христа і Його з'явлення учням було надзвичайно радісною подією.

Та ось настав час, коли земне служіння Господа Ісуса мало завершитись. Його служіння переходило в нову фазу, чого сподівалися ще старозаповітні пророки. Учні пам'ятали слова Ісуса:

«Оце Я з вами по всі дні аж до кінця віку»

І ось Він був забраний від них. А як щодо Його обітниць? Господь обов'язково повернеться.

Але Його невидима присутність у Його Церкві відчутна завжди, у всякий час. Перед вознесінням Ісус звелів учням, **«щоб вони не відходили з Єрусалиму, а чекали обітниць Отчої, що про неї ви чули від Мене. Іван бо водою хрестив, – ви ж охрищені будете Духом Святим через кілька тих днів»** (Дії апостолів 1:4, 5). Коли учні Ісуса зібрались в горниці, вони не знали, як саме це має статися, але вирішили не відлучатися – за словом Ісуса. І перебували однодушно в молитві.

Для нас це чудовий урок: коли ми чогось бажаємо від Бога, нам треба зосередитися і тепляче очікувати виконання Його обітниць. А для цього обов'язково будемо однодушно молитися. На жаль, так мало сьогодні однодушності навіть у сім'ях... А в парламенті, а серед різних політичних та громадських

організацій і, що найбільше засмучує, навіть серед християн – поділення на конфесії, деномінації, на обряди. Тому, що далеко не всі ми розуміємо, що саме однодушність дозволяє Божій відповіді прийти.

«Коли ж почався день Пятидесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі» (Дії апостолів 2:1). Християнин, насамперед, – це богобійна людина. Про це нині забувають, народ перестав боятись Бога, а Слово Боже каже, що початок премудрості – страх Божий. Головну увагу більшість людей зосереджує на своїх потребах, на роботі, бізнесі. На відпочинку, зрештою... Але не забуваймо, що ми будемо спасенні саме в Церкві, перебуваючи в однодушності, в гармонії духа, у спільності цілей, поставлених Богом. Невже в учнів Ісуса не було важливих справ? Звісно, були, у кожного вони є, проте впродовж десяти днів вони однодушно молилися.

Дух Святий не зійшов на місто Єрусалим, на Ізраїль. Він зійшов на зібраних у горниці, де до 120 сердець однодушно перебували в молитві та поклонінні Богові.

І що було далі? **«І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптово зірвалася, і переповнила весь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язики поділені, немовби огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим і почали**

говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав. Перебували ж в Єрусалимі юдеї, люди поборжні, від усякого народу під небом. А коли оцей гомін зчинився, зібралася безліч народу, – та й дивувалися, бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою!.. Усі ж побентежилися та дивувалися, та й казали один до одного: Хіба ж не галілеяни всі ці, що говорять? Як же кожен із нас чує свою власну мову, що ми в ній народились?» (Дії апостолів 2:2-8).

Це було дивне знамення. Апостоли та всі інші учні сповнились Духом Святим і надприродним чином стали говорити на мовах народів, серед яких проживали юдеї, що прибули на свято. Про великі й дивовижні діла Божі говориться

на мовах поганських народів! А значить, Бог приймає людей з усіх народів. У Першому посланні до коринтян апостол Павло скаже, що мови – це ознака для невірних, які інакше не змогли б повірити проповіді, що прозвучить після цього прояву дії Духа Святого. Апостол скаже дивовижні слова: кожен, хто покличе ім'я Господнє, спасеться.

Хрищення Святим Духом, яке відбулось в день Пятидесятниці, день злиття Духа Святого, і взагалі сам день Пятидесятниці – це подія історична, подія світового значення. Дух Святий зійшов на землю, і ми також можемо отримати Його. Сила Святого Духа сьогодні доступна кожному, хто вірує в Ісуса Христа як Спасителя і Господа.

Нехай благодать Духа Святого зійде на кожне спрагнене серце!

«Любіть один одного! Як Я вас полюбив» Як полюбив нас Ісус?»

Особисто мене в Ісусі захоплює те, що Він жив так, як проголошував. Так, наприклад, Він говорив:

«Ніхто більшої любови не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх»
Івана 15:13

Ісус любив людей настільки, що на хресті віддав за них Своє життя. Ісус довів Своєю любов до людей.

Любов, про яку стільки говорив Ісус, стисло можна охарактеризувати трьома прикметниками:

загальна, безумовна і безкорислива.

Загальна. Ісус ні для кого не робив винятку. Бо для Нього всі люди є Божим творінням, яке Бог хоче спасти. Незалежно від того, чи вони – самаряни (на той час самаряни не підтримували зв'язків з юдеями), чи погани (поган юдеї вважали нечистими), чи то чоловік чи жінка, дитина чи дорослий – кожного Ісус любив.

Безумовна. Часто Ісус сидів за одним столом з грішниками. За юдейським законом це вважалося нечистим. Отже, щоб наблизитись до Бога,

ставилися певні умови. Але ж Отець ваш, що на небі, **«наказує сходити сонцю Своєму над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і на неправедних»** (Матв. 5:45), – казав Він. Ісус не сподівається від жодної людини, щоб вона була досконалою, аби її полюбити так, як Отець любить Його. Він не вимагав «довідки про добродетель», перш ніж переступити поріг чийогось дому! І, розп'ятий на хресті, Він пробачив розбійникові, який на вернувся до Нього.

Безкорислива. Ісус нічого не вимагає навзаєм. **«Хай не знатиме ліва рука твоя, що робить правицю твою»** (Матв. 6:3), – казав Він. Чиясь невдячність не була для Нього перешкодою. Чи ж не любив Він до кінця, тоді як ті, для кого Він зробив стільки добра, відкидали Його? Так може поступати тільки справжня любов.

Ш. Делез

НЕ НАРІКАЙ

Не нарікай у відчаї, прошу,
Хай гіркота із уст твоїх не лється,
Ти весь свій біль до ніг неси Христу, –
Знай, все в житті по силам нам дається.

Може часом здаватися тобі,
Що твоя участь є несправедлива,
Що чашу гіркоти в долі твоїй,
Життя аж через край тобі налило.

А темні хмари, що несуть печаль,
Сховали сонце віри, вкрали мрії.
Ти пильним поглядом вдивляєшся у даль,
Може з-за хмар сяйне промінь надії.

Та ти навчися відповідь чекать,
Коли здається, що закрите Небо,
І серцем всім лиш Богу довірять.
І вір, що пам'ятає Він про тебе.

Не нарікай у відчаї, прошу,
Навіть, якщо земля з-під ніг втікає.
Може, ще день, а, може, ніч одну
Прожити треба й сонце знов засяє.

Ми часто жнем, що сяяли самі.
Не звинувачуй Господа у цьому.
Молись і вір, що болі всі твої,
Твою печаль, твій розпач і утому

Зуміє Бог на благо повернуть
І змінить сльози смутку Він на радість.
Серед життєвих бур лиш вірним Йому будь.
Він не спізниться, Він тебе не зрадить.

Господь Своїх по імені зове,
Він береже, Він завжди з нами поруч.
Хай твоє серце терпеливо жде,
Бо вірний Бог і близько Його поміч.

Ірина Галишко

«Мое Царство не із світу цього» Івана 18:33-40

Ісус Христос був заарештований, Його ображали, з Нього насміхались і тепер намагаються отримати дозвіл Пилата на те, щоб Його розп'ясти. Ісусові вороги представили Його Пилатові як Такого, що прагне політичної влади, як Того, Який називає Себе Юдейським Царем.

Відповідаючи на запитання Пилата, чи Він і справді є Царем, Ісус пояснює римському урядовцю природу Свого месіанського посланництва і Свого Царства, що не передбачає світської сили і влади, але ґрунтується на любові, яка служить. Таким чином, Господь дає зрозуміти Пилатові, що Він не має жодних політичних амбіцій, що Його Царство не від цього світу; Боже Царство цілком відрізняється від земних царств. Христос не хоче, щоб Його захищали зброєю, але бажає повністю виконати волю Свого Отця та встановити Своє Царство не силою зброї та насилля, але любов'ю, яка, на перший погляд, видається слабкою, однак, саме вона дарує життя. Саме тому, перед таким беззахис-

ним, слабким, упокореним Чоловіком як Ісус, такий владний чоловік як Пилат здивований, адже чує від Нього про Царство тих, які служать.

Отож, запитує Його вдруге: «**Так Ти Цар?»** Здавалось би, як може людина в такому стані бути Царем, проте, Ісус відповідає: «**Сам ти кажеш, що Цар Я. Я на те народився, і на те прийшов у світ, щоб засвідчити правду. Кожен, хто з правди, той чує Мій голос.**» Ісус говорить про Царя, про Царство, але вказує не на владу, а на правду. Пилатові це важко зрозуміти, для нього важко усвідомити, що може існувати Царство, яке утримується не за допомогою людських засобів, Царство, яке не відповідає логіці панування та сили.

Важливо підкреслити, що правда Ісуса походить не від «світу цього». І це зрозуміло. «Світ цей», як ми постійно бачимо в Євангелії, є втіленням зла і бунту проти Бога. Ісус заперечує подібне походження і подібну якість Свого Царства, але не заперечує певного зв'язку Свого Царства зі світом. Інакше заради

чого Він Сам прийшов у цей світ (в. 37), заради чого Він був посланий і у свою чергу пошле в цей світ учнів? Його Царство походить не від цього світу, але призначене для людей, які вийдуть із цього світу. У цьому принципова відмінність.

Якби Царство Ісуса було від цього світу, люди билися б за Нього і не допустили би Його арешту. Власне, це вони і спробували зробити, але Він зупинив їх (Івана 18:10, 11). Петру ще належить засвоїти той урок, який у цій сцені Ісус намагається викласти Пилатові. Проте Ісус з упевненістю іменує Себе Царем, хоча Він Цар зовсім іншого типу, ніж Юда Макавей, Ірод і тим більше римський кесар. Він Цар іншого типу – через те Він і прийшов у світ.

Він говорив і ніс правду. Правду не добудеш з пробірки, не вичислиш математично. Правду не заховаєш у кишеню, філософи і юристи не можуть претендувати на володіння нею. Правда, подібно до Ісусового Царства, походить не із цього світу. Ісус прийшов засвідчити про правду. Він і є правда.

Пилат здатний сприймати усі речі тільки в перспективі світу цього. Наскільки йому відомо, правда – це меч у його піхвах (пістолет у кобурі, ракета, що завмерла в шахті). Політична «правда», моя правда проти твоєї, мій меч проти твого меча. З погляду римського прокуратора, Твоя правда проти моєї – це моя влада проти Твоєї безпорадності, це мій хрест, на якому повисне Твоє розп'яте тіло.

Ісус прийшов, щоб об'явити і принести нове Царство, Боже Царство; прийшов, щоб засвідчити правду про Бога, Який є любов'ю і Який хоче встановити Царство добра, любові та миру. Хто є відкритим на любов, той слухає Ісусове свідчення і приймає його з вірою, щоб увійти у Боже Царство.

Своєю жертвою на хресті Ісус відкрив для нас шлях до глибоких стосунків з Богом-Отцем: щоб у Ньому ми стали справжніми усиновленими дітьми, і, таким чином, стали учасниками Його Царства.

Чому люди шукають Ісуса?

В Євангелії від апостола Івана описаний випадок, коли люди шукали Ісуса. Чому ж вони Його шукали?

Одного разу на березі Галілейського моря, зібралось близько 5000 чоловіків, не рахуючи жінок та дітей, щоб послухати науку Христову. Надвечір всі зголодніли. Ісус пожалів людей і зробив велике чудо: поблагословив п'ять хлібів та дві риби і учні роздали їх присутнім. Всі їли й наситилися, ще й назбирили 12 кошів кусків, що залишились.

Чудо настільки спо-

добалось людям, що вони мали намір зробити Ісуса царем. Тоді Він пішов у самотнє місце. А наступного дня люди знайшли Ісуса на іншому боці моря і запитали:

**«Коли Ти прибув сюди, Учителю?»
Відповів їм Ісус:
Істинно кажу вам:
Мене не тому ви шукаєте, що бачили чуда, а що їли хліб і наситились»**

Господь назвав справжню причину, чому люди Його шукали.

Подібне, буває і в

наш час. Ось декілька прихованих причин, чому люди шукають і приходять до Бога:

- Бог дає здоров'я;
- можна знайти хороших друзів-християн в Церкві;
- отримують допомогу від Церкви;
- добре себе почувають під час Богослужіння;
- покращується матеріальне життя.

Проте, важливішим є чудо, яке Бог чинить з душею людини, а не якісь вигоди, які можна отримати при цьому. Важливо прийняти Ісуса Христа в своє серце як Господа і Спасителя, не очікуючи на матеріальну користь.

В одній Церкві християн попросили згадати чудо, яке Бог зробив у їхньому житті. Згадали як Бог зберіг в дорозі, як зцілив, як давав все необхідне в житті та багато іншого... А один брат сказав: «Найбільше чудо в моєму житті те, що Бог дарував мені покаєння, спасіння та вічне життя».

Для людини важливо прийняти спасіння, яке дає Бог. Адже заради нашого спасіння Ісус Христос витерпів муки і страждання на хресті Голгофи.

Багато хто бажає

мати від Бога здоров'я, мир, спокій, добробут. Але чи прагнуть вони служити Йому так, як написано в Євангелії? А в Євангелії записані слова Ісуса Христа:

**«Шукайте найперше Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться»
Матвія 6:33**

На початках мого християнського життя ми з молоддю прийшли відвідати одну стареньку хвору сестру. Вона чомусь запитала, вказавши на мене: «А чи любиш ти Ісуса?» Я задумався: «Чи дійсно я люблю Ісуса? Якщо так, то через що і чому? Чи через те, що Бог робить щось хороше в моєму житті, дає необхідне здоров'я, достаток, друзів? Чи тому, що Він мене першим полюбив і звершив для мене спасіння, дав покаєння і прощення гріхів?»

Сьогодні таке запитання звучить до кожного: «Чи любиш ти Ісуса?» А що буде, коли втратиш усе, подібно Йову? Чи Тоді Будеш Любити Бога, чи Будеш Йому Служити?

Володимир Євангелист,
м. Турка

У Ньому немає темряви

**«А це звістка, що ми її чули від Нього і звіщаємо вам: Бог є світло, і немає в Нім жодної темряви!»
1 Івана 1:5**

Світло є найголовнішою і найважливішою формою енергії, а енергія включає в себе кожне явище у фізичному всесвіті. Апостол Іван дочечно стверджує, що Бог є світлом, тому що все створене має відображати характер його Творця. Таким чином, термін «світло» застосовується не тільки до світла у фізичному сенсі, але й до того, що є істинним у інтелектуальному світі, а також у духовній та моральній сфері.

Що стосується істини і справжнього знання, **«вхід у слова Твої світло дає»** (Псалом 118:130). **«В Твоєму світлі побачимо світло»** (Псалом 35:10). Без Божої правди є тільки темрява. Тим, хто не вірить «бог цього віку засліпив розум, щоб для них не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він образ Божий» (2Коринтянам 4:4). Біблія також говорить про світло як про моральну святість.

**«Ви бо були колись темрявою, тепер же ви світло в Господі, – поведіться, як діти світла, і не беріть участі в неплідних ділах темряви, а краще й докоряйте»
Ефесеям 5:8, 11**

Є й інші аналогії: **«І життя було в Нім, а життя було Світлом людей»** (Івана 1:4). Не тільки світло є символом самого життя, але й зображує щоденне керівництво Бога для нашого життя. Ісус Христос сказав: **«Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя»** (Івана 8:12). Оскільки в Бозі немає темряви, і **«коли ходимо в світлі, як Сам Він у світлі»** (Івана 1:7), то не існує виправдання для будь-якої темряви в нашому житті. **«Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити нам знання слави Божої – в Особі Христовій»** (2Коринтянам 4:6).

Шануй батька та матір

Яким найбільшим багатством на землі володіє людина? Багато людей найбільше цінують гроші, матеріальні блага. Але найцінніше на землі, чим володіє людина – це її життя. Людина отримує дар життя завдяки двом людям – батькові та матері. Багато хто сьогодні забув, кому вони завдячують цим безцінним даром.

Сьогодні важко знайти людину, яка б не була скривджена або була задоволена своїми батьками повною мірою, їх поведінкою по відношенню до неї. Але немає досконалих людей на землі, тому батькам, як і кожному з нас, властиво помилятися. Адже батьки стають батьками лише з появою дітей і набувають цього досвіду, виховуючи нас, упродовж життя. Тому кожен із нас відчував біль та образи, можливо не зі зла завдані нам батьками. Так само, як і діти, що подорослішали, роблять ті ж помилки вже по відношенню до наступного покоління. Але ж не нам судити наших батьків! Ким би вони не були і як би не ставилися до нас. Вони гідні пошани та нашої подяки все наше життя лише з однієї причини – вони дали нам це життя, Бог дав нам його через них. В одній із Божих заповідей, даних Мойсею та всьому народу, заповіддю з обітницею благ за її виконання, написано:

«Шануй свого батька і матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!»
Вихід 20:12

Земля – це може бути наша робота, сім'я та будь-яка сфера, де ми працюємо чи перебуваємо. «Щоб довгі були твої дні» – це не лише обітниця довголіття, а й обітниця розвитку, успішної праці, отримання спадщини, а також передача благословіння наступним поколінням, що йдуть після нас. Вічний закон сіяння і жнив говорить: **«Бо що посіє людина, те й пожне»** (Галатам 6:7), тобто, якщо ми шануємо своїх батьків, то наші діти будуть шанувати нас, їхні діти будуть шанувати їх і т.д.

Якщо ми забули про існування батьків і не уважні до них, хоч би як

ми старалися для своїх дітей – поваги до нас з їхнього боку не буде! Як ми не вшанували своїх батьків, наші діти не можуть вшанувати нас. Це Божий принцип. Хочу навести один приклад. Двоє людей хотіли поїхати до Іспанії в одну фірму на роботу. Вони обоє подали документи на виїзд, але один був набагато старший за іншого і, здавалося, шансів на поїздку у нього не було, оскільки місце було одне. Але саме той, хто був старший за віком і за людськими мірками, вже був «не виїзний», поїхав на цю роботу. Коли вони ще не отримали підтвердження про те, хто з них поїде, «старший» сказав: «Мої документи мають обов'язково пройти, бо я завжди намагався бути слухняним сином». Послух – це одна з форм шанування батьків. Божі заповіді спрацьовують завжди, віримо ми чи ні, знаємо ми про них чи ні, подобаються вони нам чи ні, незалежно від нашого бажання та прийняття їх.

Наші батьки – це Богом встановлена влада у нашому житті. В них закладено весь потенціал і запас всього, чого ми потребуємо, як у материнському молоці є вітаміни і необхідні для розвитку організму речовини. Коли мати годує немовля своїм молоком, у дитині

виробляється імунітет, захист проти різноманітних захворювань, інфекцій. Так само, якщо ми слухняні і шануємо батьків, дотримуємося цих правильних відносин, встановлених Творцем, наше життя буде більше захищене від різних неприємностей та бід. Батьки вже мають досвід життя і знають, як спрямувати нас, щоб уникнути неприємностей.

Функція батьків, встановлена Творцем, не тільки дати життя, а й виховати, довести свою дитину до самостійного віку. Вони витрачають багато енергії, здоров'я, сил, виховуючи нас. Риба йде на нерест і там гине, що би дати життя малькам. Птахи, принаближенні небезпеки до гнізд, де лежать яйця або вже вилупилися пташенята, вилітають із гнізда, щоб відволікти увагу, убезпечити дітей, відводячи мисливця від гнізда. Бджоли, збираючи мед для сім'ї, часто гинуть прямо в квітці, втомившись і знесилившись від важкої роботи. Так і наші батьки. Так само, коли ми не перебуваємо під батьківською опікою у послуху, наше життя не може відбутися у повноті. Дуже важлива роль батьків у житті їхніх дітей!

Тому, якщо твої батьки тобі не здаються пристойними – придивись до них краще! Якщо тобі не подобаються руки твоєї матері – раптом вони дуже жилаві, а вени набрякли, подумай, може вони стали такими, бо вона багато працювала, щоб ти ні в чому не мав недостачі, мав смачну і здорову їжу, чисто і охайно одягався. Якщо ти соромишся, як одягнені твої батьки, і їх одяг не такий гарний як тобі хочеться, може це тому, що вони дуже хотіли, щоб ти був гарно одягнений і витратили ці гроші на хороший одяг для тебе. Може вони не такі освічені, як ти, але вони старалися дати освіту тобі.

Як пізно іноді кожен із нас розуміє, що його батьки найкращі для нього! Вибач їм усі промахи та помилки і вшануй їх, як тільки можна, найкращим і найвищим чином. Твої батьки – люди, гідні найбільшої пошани. Вони дали тобі життя і витрачали своє життя, щоб ти здобув те, що ти маєш зараз – освіту, здоров'я, їжу, одяг та інші блага, і, найголовніше, – життя. Якщо ти один із тих, кому дісталися мати або батько «зозуля», які підкидають чужим батькам своїх дітей або кидають їх, або ти зазнав колись насильства, жорстокості, наруги з боку тих, хто мав ніжно любити і оберігати тебе, тобі дуже важко пробачити таких батьків і це здається неможливим. Але звернися до Того, Хто по-справжньому любить тебе і хоче вилікувати твої рани, Хто заплатив ціну для твого зцілення від гріхоти, образи, приниження, віддавши Своє життя. Господь Ісус Христос, Син Божий був розп'ятий на Голгофському хресті, щоб забрати твій біль, образи, гріхи, щоб ранами Його ти зцілився, зміг відпустити, пробачити і не згадувати минуле та жити благословенним християнським життям!

Є ворог людей, сатана, який хоче «вкрасти, вбити і знищити» те, що дарує людям Бог. Він штовхає людей до гріхів та веде до загибелі. Але Бог має силу відновити, повернути і помножити втрачене, і хоче сьогодні дати тобі **«...замість попелу (те, що ти вважаєш безповоротно втраченим) оздобу; замість сліз – оливу радості (там, де була проблема – буде її вирішення, прийде потіха, мир та радість); замість темного духа (страху, приниження, неприйняття з боку людей, сумнівів та низької самооцінки) – одяг хвали...»** (Ісаї 61:3). Це одяг Божої благодаті – сили, любові і здорового розуму, щоб перемагати всякий гріх. Тільки в цьому одязі, який Бог дарує нам через покаєння і віру в Нього, через прийняття Його Сина Ісуса Христа, ми зможемо гідно шанувати своїх батьків, дарувати їм справжню любов, увагу і турботу, жити в мирі, наслідуючи благословення Божі та подаючи правильний приклад своїм дітям та майбутнім поколінням після нас.

Неправда, що підкорила світ

Життя – дуже складна штука. Фактично, майже кожен з нас живе в полоні своїх міражів, примарних надій і мрій. Так вже сталося, що тільки ми встигли народитися, як потрапили в полон. У полон очікування «завтра».

Кожен день стає днем очікування: завтра я стану великим, завтра зроблю добру справу, завтра стану відомим бізнесменом, опорою для батьків,

завтра стану щасливим в шлюбі і буду більше приділяти уваги дітям, завтра радітиму життю, завтра... А правда в тому, що завтра просто не існує! Єдина реальність – сьогодні. Учора – це те, чого вже нема. Завтра – це те, чого ще не існує, і хто може знати чи навіть стверджувати, що воно все ж настане – настане в його житті? Ти можеш надіятись, мріяти і планувати,

але як ти можеш жити завтрашнім днем? Він належить тільки Богові, і будеш ти в ньому чи ні, залежить тільки від Нього!

Кожного разу, прокидаючись вранці по Божій милості, ти вже вирішуєш, де будеш перебувати – сьогодні чи завтра. Проте для багатьох сьогодні – це лише зала очікування. Вони народжуються, дорослішають, але так і не починають жи-

ти повноцінно, бо відкладають найважливіше «на завтра». Вони живуть ніби в півсилі, думаючи, що завтра встигнуть все.

«Завтра я прийму важливе рішення. Завтра скажу, що люблю. Завтра я покаюся. Завтра позбудуся поганих звичок. Завтра...» Тут і прихована неправда: ми постійно не встигаємо до того завтра! Ось так і залишаємось, недолюбивши, не довіривши, не дотворивши в порожній залі очікування, дивлячись,

як життя швидкісним потягом проноситься мимо.

Завтра – це найбільша і найжахливіша за своєю силою неправда, яка захопила все людство, не розділяючи нас на розумних і немудрих, талановитих і бездарних, добрих і злих. Приспани примарними мріями про завтрашній день, ми навіть не здогадуємося, наскільки великі і масштабні розміри того, що ми втратили! У гонитві за «синім птахом щастя» зникає сон

і апетит, втрачаються сили, але ми так і залишаємось ні з чим.

То чи варто очікувати завтра? Чи можна бути впевненим, що, відклавши щось важливе на потім, на завтра, ми зможемо це зробити? У Біблії є дуже цікаві слова: «Дні лукаві». Чи можеш ти бути впевнений, що завтра зумієш зробити все, що задумав, чи, може, все-таки варто, нарешті, жити сьогодні, щоб завтра вже ні за чим не жаліти?

Ви пробували коли-небудь порухувати своє волосся? Розумію, питання безглузде. Напевно, нікому не спаде на думку робити те, що практично виконати неможливо. А тим часом, є Той, Хто знає точну кількість волосків на наших головах – настільки ми для Нього цінні, настільки добре знає і любить нас Бог.

Наше покоління живе у неспокійний час. Щодня відбуваються катастрофи, спалахують війни і військові конфлікти, стаються землетруси. Природні катаклізми ускладнюються економічними кризами. А будь-якій розсудливій людині так хочеться стабільності та безпеки! Тому, виходячи з дому, ми зачиняємо двері на ключ. Вмикаючи комп'ютер, обов'язково подбаємо про антивірусне забезпечення. Працюючи на висоті, одягаємо спеціальне спорядження та огорожуємо будівельний майданчик поручнями. Таким чином ми намагаємося уберегтися від усляких бід та неприємностей. Але... Жодні засоби не гарантують стовідсоткову охорону. Досвідчений злодій може запросто відкрити найнадійніший замок, комп'ютерний хакер – зламати всі захисні програми, а поручень може відвалитися в невідповідний момент.

До всіх характерних для сучасного світу напастей додалася ще одна, інформаційна. Ми чуємо безліч припущень про кінець світу. Повідомлення про очікуваний кінець світу кожен сприймає по-своєму. Хтось жартує з цього приводу. Хто, як уміє, намагається підготуватися до майбутньої світової катастрофи, закуповуючи про запас предмети першої необхідності – сірники, мило, медикаменти. Дехто навіть будує для своїх сімей спеціальні бункери. Але всі вони, напевно, так чи інакше, замислюються над змістом свого життя.

Звичайно, якщо Ви не вірите в існування Творця Всесвіту (маємо на увазі Бога), то можете сміливо, не закінчуючи читання цієї статті, перейти до іншої. Але якщо Святе Письмо для вас хоча б певною мірою авторитетне (а Біблія вже неодноразово доводила свою точність і незаперечність), то, можливо, таки варто прислухатися до наставлень і застережень, які Бог дав нам через Своє Слово?!

Справді, кінець часів передбачений і невідворотний. Біблія перед-

ЯКЩО СУДНИЙ ДЕНЬ СЬОГОДНІ...

бачає Другий прихід Ісуса Христа, який позначений як Судний день. Але коли саме Син Божий знову прийде на землю? Нам невідомо. Тому заключний акорд з рівною долею ймовірності може прозвучати будь-якого дня: як вже сьогодні, як завтра, як через рік, так і через соток років.

Але суть не в тому, коли саме це станеться. Найважливіше для кожного з нас – зустріти цю годину небувалих потрясінь у всеготовності. Звичайно, не допоможуть ні сірники, ні таблетки, ні навіть найсучасніші фортифікаційні споруди. Бо в цей день, як каже Господь, «згине й в моторного втеча, і потужний не втримає сили своєї, а лицар свого життя не врятує. Якщо б закопались вони до шеолу, то й звідти рука Моя їх забере, і якщо б піднялися на небо, то й звідти їх скину! А якщо б поховались вони на верховині Кармелу, – звідти вишукаю й заберу їх, а якщо на дні моря вони поховані з-перед очей Моїх, то й там Я гадюці звелю, – і вона їх покусася! А якщо вони підуть в полон перед своїми ворогами, то й там накажу Я мечеві – і він їх повбиває, і на них Я зверну Своє око на зле, а не на добре. Бо коли Господь Бог Саваот доторкнеться землі, то розтане вона, і в жалобу впадуть всі мешканці її» (Книга Пророка Амоса 2:14, 9:2-5). Це означає, що до тяжких випробувань останнього часу потрібно бути готовим духовно. Донести цю думку читачеві – ціль нашого сьогоднішнього послання.

Людина занадто обтяжена турботою про власне тлінне тіло, постійно дбає про комфорт і безпеку. І, на превеликий жаль, забуває про збереження душі, яка не зникає навіть після фізичної смерті. Адже її призначення – вічність. У раю чи пеклі.

Одного разу учні запитали Ісуса Христа про час настання кінця світу. Він відповів, що люди надто переймаються цим питанням. Не людська це справа знати часи і терміни:

«А про день той й годину не знає ніхто: ані анголи небесні, ані Син, – лише Сам Отець»

Отже, є речі, над якими людина не має влади. Не хочеться нікого лякати, але може статися всяке. І чим даремно вгадувати, коли настане день Господній, краще потурбуватися про спасіння своєї душі. А решту залишити Богові. Ісус вчить, що ніякої користі не буде людині, якщо вона придбає весь світ, а душу свою занепасть, адже душа важливіша за тіло, так само, як і вміст храму важливіший за його стіни. Можливо, таки варто прислухатися до слів Господа?

У побуті в більшості випадків ми все ж таки дотримуємося вказівок. Уявіть, що ви рухаєтеся автомобілем по незнайомому шосе. Перед вами – дорожній знак, який повідомляє, що попереду глухий кут або обрив. Найімовірніше, ви не ігноруватимете його, а приймете

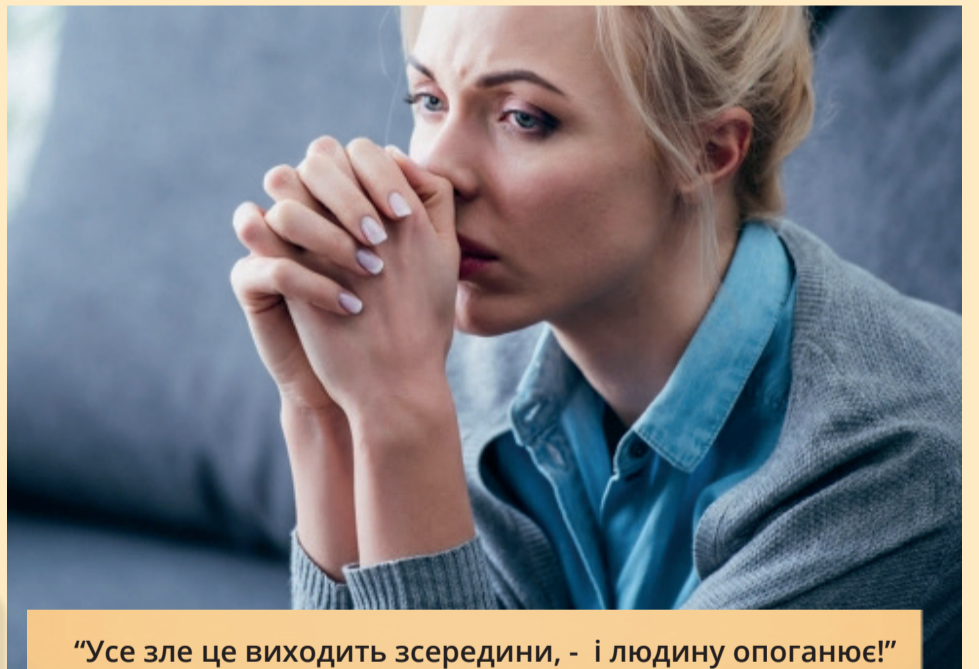
отриману інформацію до відома і відреагуєте відповідним чином, тому що вказівник встановила відповідна служба. Ви знаєте, що її мета – не залякати водія, а сигналізувати про небезпеку і тим самим уберегти від нещастя. Але якщо ви, нехтуючи попереджувальними знаками, потрапите в біду, винні будуть не дорожні служби, а ви самі.

«Бог не такий злий, щоб відправити мене до пекла!» – так думає багато хто. І, звісно, це так, Бог не є злий. Він розставив нам попереджувальні знаки. Вони звертаються до нас з кожної сторінки Святого Письма. Господь любить нас і не втомлюється нагадувати Своєму творінню про необхідність йти по вказаному Ним шляхом. На Його дорозі боятися нема чого. «Кажу ж вам, своїм друзям: Не бійтеся тих, хто тіло вбиває, а потім більш нічого не може вчинити! Але вкажу вам, кого треба боятися: Бійтеся того, хто має владу, убивши, укинути в геєнну. Так, кажу вам: Того бійтеся!» (Лука 12:4, 5). Інакше кажучи, не треба боятися, що може настати фізична смерть (катастрофи, хвороби, війни, нещасні випадки). Остерігатися треба іншого: невід-

роджена Богом людина приречена на духовну загибель та вічну муку. Тому, в першу чергу, необхідно подбати про свою душу: примиритися з Творцем, народитися згори і мати в собі свідчення від Святого Духа, що ти є Божою дитиною.

Саме про дітей Своїх дбає Небесний Отець: «Але навіть волосся вам на голові пороховано все... Кажу ж вам: Кожного, хто визнає Мене перед людьми, того визнає і Син Людський перед ангелами Божими» (Лука 12:7, 8). Розмірковуючи над цією обітницею, ми завжди захоплюємось досконалістю Всевишнього Бога. Якщо Він знає кількість нашого волосся на голові, значить, безумовно, знає, що для нас важливіше. Впевнений, що дорога, якою спрямовує нас Господь, – найкраща. На ній навіть у найважчі моменти ми будемо в безпеці. Адже Бог як дбайливий Батько розставляє на нашому життєвому шляху відповідні вказівні знаки. Тому Божим дітям кінець світу не є останньою точкою. Для людини, яка присвятила себе для Господа, фізична смерть не кінець, а надбання. Це початок нового – вічного – життя. Хай благословить Вас Бог!

У найважчих життєвих ситуаціях стає зрозуміло, чого ми варті

«Усе зле це виходить зсередини, – і людину опоганює!»

Марка 7:23

Якось Хадсон Тейлор, перший місіонеру Китаї, під час проповіді налив повну склянку води і поставив на стіл перед собою. Потому він щосили вдарила кулаком по столі так, що вода зі склянки вилася на стіл. Тейлор пояснив: «Життя буде бити вас немилосердно. Але пам'ятайте, що у всіх життєвих негараздах ви зможете розлити тільки те, що було у вас вліто». Варто задуматися, чи не так? Як ми відповідаємо на образи і несправедливості? Лагід-

ністю, терпеливістю і добротою? Або нам так і хочеться відповісти тим самим людині, яка нас образила?

У четвертому розділі Послання до ефесян автор розповідає, що з себе являє людина до того, як отримує спасіння, і якою вона стає після цього. Коли ми коримося Духом Святому, це не може не виявитися в тому, як ми реагуватимемо на всі потрясіння і хвилювання. З того, як ми реагуємо на випробування, можна точно визначити наше

зростання в благодаті. Зрештою, людина завжди здатна придушити в собі розчарування і гнів, зробити вигляд, що нічого страшного не трапилось. Але якщо наше серце буде переповнене любов'ю Спасителя, в усіх випробуваннях, в усіх тривогах ми будемо зберігати терпеливість і доброту. Як зі склянки, до краю наповненої водою, з нас вилетить те, чим до краю наповнені ми.

XNN

БОГ ЛЮБИТЬ МИЛОСЕРДИТИСЬ ДУША ЛЮДИНИ БЕЗСМЕРТНА

Святе Письмо розкриває яскраві факти великих справ, які творив Ісус Христос.

Наприклад, у п'ятому розділі Євангелії від Івана розповідається про хвору людину, яка багато років лежала біля купальні у Віфесді, що мала п'ять ганків: «У них лежало багато слабих, сліпих, кривих, сухих, що чекали, щоб воду порушено. Бо ангол Господній часами спускався до купальні, і порушував воду, і хто перший улазив, як воду порушено, той здоровим ставав, хоч би яку мав хворобу. А був там один чоловік, що тридцять і вісім років був недужим. Як Ісус його вгледів, що лежить, та, відаючи, що багато він часу слабує, говорить до нього: Хочеш бути здоровим? Відповів йому хворий: Пане, я не маю людини, щоб вона, як порушено воду, до купальні всадила мене. А коли я приходжу, то перед мною вже інший улазить. Говорить до нього Ісус: Уставай, візьми ложе своє – та й ходи! І зараз одужав оцей чоловік, і взяв ложе своє – та й ходив». «Після того Ісус стрів у храмі його, та й промовив до нього: Ось видужав ти. Не гріши ж уже більше, щоб не сталося тобі чого гіршого!» (Івана 5:3-9, 14).

Завжди треба пам'ятати про те, наскільки велика милість і співчуття Христос. Христос помітив цього каліку, забутого всіма. Він «вгледів» бідного страждальця, заговорив з ним, уздоровив цього страждальця і сказав йому йти.

Це лише один із численних прикладів людинолюбства та співчуття нашого Господа. Ісус Христос сповнений надзвичайної, великої любові до людини. «Він любить милосердитись» (Михея 7:18).

Господь більше бажає спасати людину, ніж людина сама прагне

спасіння; куди більше готовий вершити добро, ніж людина – приймати це добро. Христос учора, сьогодні і навіки Той Самий! Він готовий зцілювати та спасати сьогодні так само, як і в ті часи. Але людина сама повинна захотіти отримати спасіння та зцілення, прагнучи Господа.

Насамкінець Христос сказав зціленій Ним людині найважливіші для неї слова: «Не гріши ж уже більше, щоб не сталося тобі чого гіршого!» Кожна недуга і скорбота – це Божий голос, звернений до нас. Кожна несе свою особливу вістку.

Відновлене здоров'я через божественне зцілення має вселити в нас ненависть до гріха, відповідальність за нашу поведінку, цілеспрямовану готовність жити для Бога. Дуже часто радість відновленого здоров'я спокушає забути про обітницю і наміри, сказані і прийняті нами в тій кімнаті, в якій ми лежали в хворобі. Доречно було б нам усім після хвороби запам'ятати у своїх серцях слова: «Не грішитиму більше, щоб не сталося зі мною чого гіршого».

У наш стислий, швидкоплинний час особливо гостро відчувається, як стрімко пролітає день за днем, місяць за місяцем, зовсім недавно закінчили навчання і обзавелися сім'єю, а тут вже діти подорослішали і стали батьками.

Що ж далі? «Дні літ наших – у них сімдесят літ, а при силах – вісімдесят літ», – написано в Біблії (Псалом 89:10). Тому рік за роком ми неминуче наближаємося до порога, за яким – вічність. Дехто вважає, що їм вічність не потрібна. Начебто її можна уникнути! Це невідворотний процес. Багато хто не вірить у життя після смерті. Але насправді воно є і передбачене Богом для кожної людини. Всевишній створив людську душу безсмертною, тлінню піддається тільки тіло. Незалежно від того, чи вірила людина за час свого земного життя в Бога, чи визнавала вона існування пекла і раю, після смерті вона обов'язково потрапить у те чи інше місце. Так Богом влаштований Всесвіт, і цього ніхто зі смертних (навіть «сильних цього світу») не може скасувати.

Але де ми будемо у вічності, Бог пропонує

нам вибрати зараз. Ми несемо відповідальність за те, де буде наша душа після фізичної смерті. Якщо людина вперто чинить опір Божові, нехтує вивченням Біблії, щоб знати і виконувати волю Божу, не хоче

упокорити своє життя перед Всевишнім і прийняти Ісуса Христа своїм Спасителем, то вона потрапить у реально існуюче пекло, – місце, де буде «плач і скрегіт зубів». Там душевні муки та фізичні страждання, що людина колись зазнавала на землі, здадуться їй дитячою забавою.

Але людям не треба мучитися в пеклі. Бог пропонує нам спасіння. Це найкраща звістка на землі: **кожен, хто покличе Ім'я Господнє, спасеться** (Римл. 10:13), і кожного, хто в смиренні свого серця приходиться до Христа, Він з любов'ю приймає. Тільки повіривши в Божого Сина, Який пішов на хрест заради грішників, ми можемо мати надію, що після смерті душа потрапить до раю, де знайде втіху і

буде насолоджуватись Божою присутністю.

Заслужити прощення неможливо. Небесний Отець прощає нас через Свою велику милість і доброту. Для цього потрібно усвідомити свою гріховність і те, що людина сама себе спасти не може. Перебуваючи в такому впокороному стані серця, можна звернутися до Бога зі щирою молитвою:

Всемогутній і люблячий Боже! Я приходжу до Тебе таким, як є – з усіма своїми гріхами. Каюсь у своїх гріхах і приймаю Ісуса Христа як свого особистого Спасителя та Господа. Вірю, що я стаю новим творінням, створеним за образом і подобою Божою. Присвячую своє життя для Тебе, мій Господи! Амінь.

Чи завжди в здоровому тілі є здоровий дух?

Нераз ми чуємо таку приказку: «В здоровому тілі – здоровий дух». Чи є ця приказка правильною? Ми, як віруючі люди, під «здоровим духом» розуміємо хороший духовний стан людини, який підтверджує те, що дана людина є спасеною Господом, і який проявляється у євангельському способі життя людини (тобто в способі життя у відповідності до вчення Ісуса Христа, яке записано в Новому Заповіті). Новий Заповіт, який є Божим Словом, відкриває нам те, що кожна людина до свого особистого покаяння і навернення до Господа, є не просто духовно нездоровою, але і духовно мертвою! І лише та людина, яка щирозсердно приймає Господа Ісуса Христа як свого особистого Спасителя, стаючи виконавцем Божого Слова, являється духовно здоровою!

У Посланні апостола Павла до Ефесян 2:1-6 написано: «І вас, що мертві (духовно) були через ваші провини і гріхи, в яких ви колись проживали (до покаяння та до увірування в Євангелію) за звичаєм віку цього, за волею князя (диявола), що панує в повітрі, духа (нечистого), що працює тепер у неслухняних, між якими й усі ми проживали колись у пожадливостях нашого тіла, як чинили волю тіла і думок (гріховних), і з природи були дітьми гніву, як і інші, – Бог же багатий на милосердя, через

Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив, і нас, що мертві були через прогріхи, Бог оживив разом із Христом, – спасенні ви благодаттю, – і разом із Ним воскресив...».

Людина може бути фізично здоровою, але водночас, на превеликий жаль, духовно мер-

твою! Фізично мертва людина не чує, не бачить і не говорить. А духовно мертва людина не керується Божим Словом, бо вона його не читає; не бачить зла у гріху, бо не знає Божого Слова; не роздумує над Словом, тому що її серце наповнене іншим! О, як багато людей часто хворіють лише тому, що ведуть гріховний спосіб життя! Багато духовно мертвих людей знищують своє здоров'я гріхом, наприклад: алкоголем, сигаретами, наркотиками, злобою та іншими гріхами, які не тільки руйнують здоров'я, але й приводять до багатьох нещастя та до смерті!

Яким чином така людина може покращити своє здоров'я, яке втратила через гріх? Який же вихід для неї? Вихід є тільки один – це щире покаяння перед Богом та увірування в Євангелію, як Слово Христове! Так говорить Сам Господь Ісус Христос в Марка 1:15: «**Покайтесь і віруйте в Євангелію!**» Христос спасає лише ту людину, яка приймає рішення щиро покаятися перед Богом у своїх гріхах та почати жити по-новому, а саме: щоденно уважно читаючи Боже Слово, перебуваючи в молитвах та виконуючи заповіді Ісуса Христа. При покаянні і через молитви Господь дарує і вздоровлення тіла. А найголовніше є те, що людина, яку духовно оживив Христос, отримує радість Божого прощення і спасіння від пекла та доступ у вічне Боже Царство!

РЕАЛЬНОСТІ ПЕКЛА

Чому люди не бояться пекла? Складається враження, що сьогодні справді мало кого турбує реальність пекла. Це стосується і тих, хто ходить до церкви, і тих, хто не ходить. Чому? Людина не буде боятися лева, коли він просто намальований на картинці. Бо це лише картинка. Людина знає, що лев несправжній. Але якщо вона опинилася в африканській савані і зустрілася зі справжнім левом сам на сам, вона б налякалася не на жарт.

Багато людей дуже нагадують чоловіка, який розглядає намальованого лева. Ми чуємо про пекло з Біблії. Ми знаємо, що Господь Ісус говорив про пекло, огонь негасимий, геєнну, вічні муки... Фактично, Христос говорив про пекло більше, ніж будь-хто інший, згаданий в Святому Письмі. Чому ж люди не вірять, що пекло реальне? То-

му, що вони недостатньо чують про нього. Більшість людей не вичають, що Біблія говорить про пекло, і тому не знають правди. Для навернення грішників вчення про пекло Бог використовує частіше, ніж будь-яке інше вчення в Біблії.

Необхідність пекла

Над пеклом сьогодні насміхаються, очевидно, з кількох причин. Перша – це бажання продовжувати грішне життя без докорів совісті. Люди грішать, але вони не хочуть чути, що поводяться неправильно. Вони не хочуть і чути, що будуть покарані за свої гріхи. Вони кажуть: неже вічні муки в пеклі можна пов'язати з милосердним і люблячим Богом? Як може добрий Бог піддавати людей вічному покаранню в пеклі? Такі запитання викликані нерозумінням характеру Бога і природи гріха.

Велике зло гріха і святість Бога

Найбільша проблема для людей пов'язана з неповним і неправильним уявленням про глибину гріха і славу Бога. Ми не бачимо, наскільки велике зло найменшого гріха, і не усвідомлюємо до кінця святості Бога, Його справедливості і Його гніву. Якби ми розглядали гріх як найбільше зло у світі і кожен гріх вважали б відкиненням божественної влади над нами, насмішкою над Богом, розмахуванням кулаком перед Його обличчям, образою для Нього, ми почали б трохи розуміти, що таке гріх проти Бога. Гріх відкидає Творця як Бога, а на Його місце виставляє творіння. Якби ми розуміли святість Бога і те, що таке чистота, досконалість, незаплямована гріхом, ми краще б усвідомлювали, чому Бог так ненавидить гріх. Святість не терпить жодного гріха:

«Твої очі занадто пречисті, щоб міг Ти дивитися на зло, і на насильство дивитися не можеш» (Авакума 1:13). Якби ми могли зрозуміти святість і чистоту Бога, а також огидну природу гріха, тоді би в нас не виникало проблем. Однак «людське серце найлукавіше над все та невігійне, – хто пізнає його?» (Єремії 17:9). Людське серце грішне й лукаве. Розбещеність серця не дає нам зрозуміти глибину гріха, як і багато інших речей.

Всюдисуща природа Бога

Оцінюючи свій гріх, треба дивитися на нього очима Божими. Бог – всюдисуща, вічна Істота. Будь-який

гріх чиниться проти всюдисущого, святого Бога. Кожною гріховною дією ми хочемо скинути Бога з престолу і поставити себе над Ним. З кожним гріхом постає проблема: чия воля збудеться – Божа чи людська? Сама дія гріха, вчинена проти святого, вічного і всюдисущого Бога, заслуговує на вічне покарання.

Божественна справедливість

Будь-який гріх проти Бога вимагає покарання, на яке людина заслуговує. Бог справедливий Суддя. У *Посланні до римлян 12:19* читаємо: **«... дайте місце гніву Божому, бо написано: «Мені помста належить, Я відплачу, говорить**

Господь». Бог не Своїх дітей карає, а дітей диявола. Один із відомих проповідників минулого Джонатан Едвардс писав: «Слава Божа – найбільше благо, у ній завершення творіння, у ній все найважливіше. Але Бог прославить Себе ще в одному – Його справедливості виявиться у вічній загибелі неправедних людей. Цим Він покаже Себе справедливим Правителем всесвіту. Правосуддя Боже буде суворе, точне, величне, жадливе і славне».

«Бо наш Бог – то палючий огонь!»
Євр. 12:29

Дорогі читачі, ми продовжуємо розмову про те, як будувати свої стосунки з Господом і як пізнавати Бога на основі вчення Ісуса Христа.

У попередніх номерах газети ми неодноразово писали про те, що є Євангелія і що означає покаятися. Нагадаємо. Євангелія – це Добра Звістка про спасіння, яка міститься в науці Ісуса Христа і записана в Новому Заповіті.

Покаяння – це внутрішній поворот у серці людини, визнання себе грішною, яка потребує надприродної божественної допомоги, і каяття перед Богом. У цій статті йтиметься про народження згори.

ОСНОВНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА

У світі, де ми живемо, панує зло, ненависть, суперництво. Люди шукають способи налагодити відносини в сім'ї або сформувати хороший колектив на роботі, але в результаті все приходиться до краху, тому що з'ясовується, що кожна людина по-своєму зіпсована і егоїстична.

Апостол Павло у *Посланні до римлян* дав правильне визначення цієї проблеми:

«Нема праведного ані одного; ...бо всі згрішили і позбавлені Божої слави»

Римл. 3:10, 23

Дійсно, основна проблема людства – це зіпсовані гріхом серця, тому якщо природа людська не буде виправлена, зцілена, переображена, то немає варіантів для людини

НАРОДЖЕННЯ ЗГОРИ

«Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства»

Ісус Христос не сказав про необхідність сповіді, виконання якогось обряду чи чогось іншого. Він підкреслив, що без цього народження навіть неможливо побачити Божого Царства, не те що потрапити туди.

Никодим, природно, запитує Спасителя: «Як може людина родитися, буди старію? Хіба може вона увійти до утроби своєї матері знову й родитися?» Господь йому пояснює, що народжене від тіла є тілом, а народжене від духа є дух.

ДУШЕВНИЙ І ДУХОВНИЙ

Для того, щоб краще зрозуміти це,

нам необхідно звернутися до слів апостола Павла, записаних у *1Коринт. 15:45*: **«Перша людина Адам став душею живою; а останній Адам – то дух оживляючий».** Перший Адам це той чоловік, якого Бог створив із пороку земного, а останній Адам – це Ісус Христос, Який прийшов з неба, то дух оживляючий. Але, щоб людині бути духовною, їй треба було коритися Божому наказу: **«Із кожного дерева в Раю ти можеш їсти, але з дерева знання добра й зла – не їж від нього...».**

Ворог, сатана, обдурич людей, спокусивши їх своєю неправдою. Люди згрішили, скуштувавши від дерева знання добра й зла. Після гріхопадінь людини Бог поставив херувима з мечем полум'яним, щоб стерегти дорогу до дерева життя, бо якби люди в такому гріховному стані скуштували б від дерева життя, то залишилися б вічними грішниками.

Але в особі Ісуса Христа повернуто це дерево життя, від якого тепер може скуштувати кожен, хто раніше отримав прощення гріхів через своє покаяння.

ЯК НАРОДИТИСЯ ЗГОРИ?

Народження походить саме через молитву покаяння, що складається з двох частин. Спочатку ми сповідуємо свою потребу в Господі, каємося в гріхах, насамперед – у гріху невіри Богові. Це найбільший гріх, з якого потім випливають решта інших гріхів.

Продовження на 8 стор. ■

НАРОДЖЕННЯ ЗГОРИ

■ Початок на 7 стор.

Потім, після каяття, ми в молитві запрошуємо Ісуса Христа увійти до нашого серця, приймаючи Його як свого особистого Спасителя, і стаємо законними дітьми Божими. Про це у своїй Євангелії написав апостол Іван

«А всім, що Його прийняли, дав їм владу стати дітьми Божими, тим, що вірять у Ім'я Його, що не з крові, ані з пожадливості тіла, ані з пожадливості мужа, але народились від Бога»
Іван 1:12, 13

Тут не йдеться про якусь національність, вік, стать, расу. Написано – «всім, що Його прийняли», – тобто людям будь-якої раси, національності, будь-якого віку чи статі.

Народжена згори людина має внутрішнє свідчення в серці, що вона – дитина Божа (Римл. 8:9,16), тому що прийняла Ісуса Христа як свого Спасителя і пережила народження згори. Така людина має тверду впевненість, що вона примирена з Богом, що її гріхи вже прощені (а не колись будуть прощені!), і що вона має життя вічне, адже тепер у її серці Духом Святим перебуває Ісус Христос, про Якого сказано: «Він – Бог правдивий і вічне життя!» (1 Івана 5:20).

Апостол Іван пише: «Хто вірує в Сина, той має вічне життя, а хто в Сина не вірує, той життя не побачить, – а гнів Божий на нім перебуває» (Івана 3:36). Тут йдеться не про якусь абстрактну віру, а про ту віру, яка приведена людиною в дію. Тому, дорогі читачі, дуже важливо, щоб ви могли реалізувати свою віру в Ісуса Христа, виявити її в дії, поступаючи згідно Христової Євангелії.

Можливо, ви вже давно

вірите, що Ісус Христос помер за ваші гріхи, і що Він є Спасителем світу, але ще не мали сердечної молитви покаяння перед Богом. Можливо, ви вже покалися перед Богом, але не знали, що треба прийняти Ісуса Христа. А якщо ви цього не зробите, Він не зможе увійти до вашого серця, щоб перебувати у ньому, бо Господь нічого не нав'язує насильно.

Знайте, серце, очищене через покаяння, але не зайняте Христом, може наражатись на небезпеку: сили темряви знову постараються заволодіти цим серцем, і людина залишиться жити в колишніх гріхах:

«Коли дух нечистий виходить з людини, то блукає місцями безвідними, відпочинку шукаючи, але, не знаходячи, каже: Вернися до хати своєї, звідки я вийшов. А, як вернеться він, то хату знаходить заметену й прибрану. Тоді він іде та й приводить сімох інших духів, лютіших за себе, – і входять вони та й живуть там. І буде останнє людині тій гірше за перше!»
Луки 11:24-26

Але як тільки Ісус Христос входить у серце людини, Він починає змінювати її, навчати, наставляти, втішати, підказувати, даючи силу для прощення та любов до інших людей. І ворог більше не зможе туди повернутись.

Ми з вами покликані Христом народитися згори, у цьому для нас відкриваються нові можливості, щоб любити, служити і бути благословенням для оточуючих, щоб здобувати перемогу над усім гріховним і негативним. Іншої можливості отримати прощення гріхів, примирення з Богом і вічне життя немає. Тільки Ісус Христос є Істина, Він є воскресіння та життя.

Закликаємо до молитви. Ви можете молитись

так: *Отче Небесний! Я приходжу до Тебе в Ім'я Господа Ісуса Христа і визнаю себе грішником. Господи, пробач за життя, проживите без Тебе, за гріхи, які я чинив. Прийми моє покаяння.*

Ісус Христос, я вірю, що Ти через діву Марію народився як людина, приніс Свою науку і помер на хресті за мене, взявши на Себе всі мої гріхи. Я приймаю Тебе у своє серце як Спасителя та Господа. Духом Святим увійди в мене прямо зараз. Я вірю, що Ти почув мою молитву. Дякую Тобі, Господь!

Заради Тебе, любий Ісусе, я прощаю всіх моїх кривдників, як Ти пробачив мене. Навчи мене, Господи, жити по Слово Твоєму. Нехай здійсниться воля Твоя в моєму житті. Амінь.

Якщо ви помолилися цією молитвою, вітаємо вас, ви вибрали правильний шлях у своєму житті! Тепер вам необхідно знайти помісну християнську церкву, яку ви зможете відвідувати для того, щоб робити наступний крок – прийняти водне хрещення, а також зміцнюватися у вірі, зростати духовно, глибше пізнавати Бога, спілкуватися з віруючими людьми.

Хай Господь благословить вас!

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 098-3027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЕ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Черемшини, 2
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Червоноград, вул. Ключівська, 18а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29
НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ (1-ша неділя – 15⁰⁰)
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19⁰⁰

с. Бортків
НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі
«Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЕ»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розкажіть про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТЗОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангелійської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангелійський вісник" можна здійснити на банківську карту 5168 7427 2960 5620 Бурда Володимир Тарасович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачишин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій